

**Avtale om anerkjennelse og fullbyrding av dommer til fengsels- eller
sikringsstraff i straffesaker mellom
Kongeriket Norge
og
Republikken Litauen**

KONGERIKET NORGE OG REPUBLIKKEN LITAUEN, heretter kalt "avtalepartene",

som tar i betraktning avtalepartenes gjeldende lover og regler om rettshåndhevelse og ønsket om å styrke sitt samarbeid om rettshåndhevelse og rettspleie,

som ønsker å tilrettelegge for sosial rehabilitering av domfelte i deres eget samfunn,

som anser at dette målet best kan oppnås ved å få domfelte overført til landet der de bor,

som mener det er behov for moderne mekanismer for gjensidig anerkjennelse av endelige dommer til frihetsstraff, og for utvidet anvendelse av prinsippet om overføring av domfelte,

og som tar i betraktning at:

(1) Begge avtalepartene har ratifisert Europarådets konvensjon om overføring av straffedømte av 21. mars 1983. I henhold til denne konvensjonen kan domfelte overføres til å sone det resterende av sin dom bare til den staten der de er borgere, og bare hvis de selv og de berørte statene samtykker. Tilleggsprotokollen til denne konvensjonen av 18. desember 1997, som tillater overføring uten den domfeltes samtykke under visse forutsetninger, er også ratifisert av begge avtaleparter. Ingen av disse dokumentene pålegger partene noen grunnleggende plikt til å anerkjenne dommen og håndheve den straffen som er idømt av den andre avtaleparten.

(2) Det bør vurderes å videreutvikle samarbeidet som er nedfelt i Europarådets dokumenter når det gjelder fullbyrding av straffedommer, særlig når borgere av avtalepartene får en straffedom og ilegges en fengselsstraff eller et tiltak som innebærer frihetsberøvelse i den andre avtaleparten. Til tross for behovet for å gi den straffedømte personen tilfredsstillende garantier, bør hans eller hennes delaktighet i prosessen ikke lenger være så dominerende at det i alle tilfeller kreves vedkommendes samtykke for å oversende en dom til den andre avtaleparten med henblikk på anerkjennelse av dommen og fullbyrdelse av den ilagte straffen.

(3) Denne avtalen skal iverksettes og anvendes på en slik måte at alminnelige prinsipper om likhet, rettferdighet og rimelighet respekteres.

(4) Håndheving av dommen i fullbyrdingsstaten skal gi bedre muligheter for sosial rehabilitering av den domfelte. I forbindelse med at vedkommende myndighet i den utstedende stat forvisser seg om at håndhevingen av dommen fra fullbyrdingsstatens side vil tjene formålet om å legge til rette for sosial rehabilitering av den straffedømte, skal det tas hensyn til slike elementer som for eksempel vedkommende persons tilknytning til fullbyrdingsstaten, og hvorvidt personen anser at han eller hun har familiemessige, språklige, kulturelle, sosiale, økonomiske eller andre bånd til fullbyrdingsstaten.

(5) Ingenting i denne avtalen skal tolkes som et forbud mot å nekte å gjennomføre en avgjørelse når det finnes objektive grunner til å tro at dommen ble avsagt med det formål å straffe en person på grunn av vedkommendes kjønn, rase, religion, etniske opprinnelse, nasjonalitet, språk, politiske oppfatning eller seksuelle legning, eller at vedkommendes stilling kan bli skadelidende av ovennevnte grunner.

(6) Denne avtalen skal ikke være til hinder for at en avtalepart anvender sine grunnlovsfestede regler vedrørende rettførdig rettergang, foreningsfrihet, pressefrihet og ytringsfrihet i andre medier.

ER BLITT ENIGE OM FØLGENDE:

Artikkel 1 Definisjoner

I denne avtalen gjelder følgende definisjoner:

(a) "dom" skal bety en endelig rettsavgjørelse eller rettskjennelse som er avsagt av en domstol i den utstedende stat og som ilegger en fysisk person en straff,

(b) "straff" skal bety enhver fengselsstraff eller andre tiltak som innebærer frihetsberøvelse som idømmes for et begrenset eller ubegrenset tidsrom på grunn av en straffbar handling på grunnlag av en straffesak;

(c) "utstedende stat" skal bety staten der dommen er avsagt;

(d) "fullbyrdingsstat" skal bety staten som dommen oversendes til for anerkjennelse og fullbyrdelse;

(e) staten der den straffedømte personen "bor", angir stedet som vedkommende person har tilknytning til på grunnlag av fast bosted og slike elementer som familiemessige, sosiale eller yrkesmessige bånd;

(f) "borger" for Kongeriket Norges vedkommende er en norsk statsborger, og for Litauens vedkommende en litauisk statsborger.

Artikkel 2

Fastsettelse av kompetente myndigheter

Avtalepartene skal uten unødig opphold opplyse hverandre om hvilken myndighet eller hvilke myndigheter som etter deres nasjonale lov er kompetente etter denne avtalen når den aktuelle avtaleparten er den utstedende stat eller fullbyrdingsstaten.

Artikkel 3

Formål og virkeområde

1. Formålet ved denne avtalen er å fastsette reglene avtalepartene skal følge for å anerkjenne en dom og fullbyrde straffen med sikte på å legge til rette for sosial rehabilitering av den straffedømte personen.
2. Denne avtalen får anvendelse når den domfelte befinner seg i den utstedende stat eller i fullbyrdingsstaten.
3. Denne avtalen får bare anvendelse i forhold til anerkjennelse av dommer og fullbyrdelse av straff slik det er definert i denne avtalen. Det forhold at det i tillegg til straff er gitt en bot og/eller et pålegg om inndragning som ennå ikke er innbetalt, innkrevd eller fullbyrdet, skal ikke være til hinder for at en dom oversendes.
4. Denne avtalen skal ikke medføre endringer iplikten til å overholde grunnleggende rettigheter og rettsprinsipper som er nedfelt i Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter av 4. november 1950.

Artikkel 4

Kriterier for oversending av dom og sertifikat

1. Forutsatt at den domfelte befinner seg i den utstedende stat eller i fullbyrdingsstaten, og at vedkommende har gitt sitt samtykke der dette kreves etter artikkel 6, kan en dom, sammen med et sertifikat i samsvar med standardskjemaet i vedlegg I, oversendes til den andre avtaleparten når:
 - (a) den andre avtaleparten er den staten som den domfelte er borger av og der vedkommende bor; eller
 - (b) den andre avtaleparten er den staten som den domfelte er borger av, og som vedkommende vil bli deportert til når han eller hun blir løslatt etter soningen av

dommen på grunnlag av en utvisnings- eller bortvisningsbeslutning som er inkludert i dommen eller i et rettslig vedtak, et forvaltningsvedtak eller annet tiltak som er truffet som følge av dommen, selv om det ikke er staten der vedkommende bor.

c) den andre avtaleparten er staten som den domfelte har så nær tilknytning til at en overføring anses som formålstjenlig, selv om vedkommende ikke er borger der, og den kompetente myndigheten i denne staten samtykker til oversendelse av dommen og sertifikatet. Dersom den domfeltes nære tilknytning er basert på fast bosted, skal han eller hun ha vært sammenhengende lovlig bosatt i den andre avtalestaten i minst fem år og skal ha permanent oppholdstillatelse der.

2. Oversendelsen av dommen og sertifikatet kan finne sted når den kompetente myndighet i den utstedende stat, eventuelt etter samråd mellom de kompetente myndighetene i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten, har funnet det godtgjort at fullbyrding av dommen i fullbyrdingsstaten vil tjene formålet om å tilrettelegge for sosial rehabilitering av den domfelte.

3. Før dommen og sertifikatet oversendes, kan den kompetente myndigheten i den utstedende stat rådføre seg på hensiktsmessig måte med den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten. Samråd skal være obligatorisk i tilfellene nevnt i nr. 1 c). I slike tilfeller skal den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten omgående informere den utstedende stat om sin beslutning om hvorvidt den vil gi sitt samtykke eller ikke til oversendelse av dommen.

4. Under et slikt samråd kan den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten fremlegge en begrunnet uttalelse for den kompetente myndigheten i den utstedende stat om at fullbyrding av straffen i fullbyrdingsstaten ikke vil tjene formålet å tilrettelegge for sosial rehabilitering og vellykket tilbakeføring av den domfelte til samfunnet.

Dersom samråd ikke har funnet sted, kan en slik uttalelse fremlegges umiddelbart etter at dommen og sertifikatet er oversendt. Den kompetente myndigheten i den utstedende stat skal vurdere en slik uttalelse og avgjøre om sertifikatet skal trekkes tilbake eller ikke.

5. Fullbyrdingsstaten kan på eget initiativ anmode den utstedende stat om å oversende dommen sammen med sertifikatet. Den domfelte kan også anmode de kompetente myndigheter i den utstedende stat eller i fullbyrdingsstaten om å innlede prosedyren for oversendelse av dommen og sertifikatet i henhold til denne avtalen. Anmodninger som er fremsatt i henhold til denne bestemmelse, medfører ikke at den utstedende stat har plikt til å oversende dommen sammen med sertifikatet.

6. I tilfeller der den domfelte kunne bli overført til en avtalepart og til en tredjestat i henhold til nasjonal lov eller internasjonale avtaler, skal de kompetente myndigheter i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten etter samråd vurdere hvorvidt fullbyrding i

fullbyrdingsstaten ville fremme målsetningen om sosial rehabilitering bedre enn fullbyrding i tredjestaten.

Artikkel 5

Oversendelse av dommen og sertifikatet

1. Dommen eller en bekreftet kopi av den skal sammen med sertifikatet oversendes direkte fra den kompetente myndigheten i den utstedende stat til den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten på en hensiktsmessig måte som etterlater skriftlig spor som gjør det mulig for fullbyrdingsstaten å fastslå ektheten. Originaleksemplar av dommen eller en bekreftet kopi av den, samt originaleksemplar av sertifikatet, skal oversendes fullbyrdingsstaten dersom den krever det. All offisiell kommunikasjon skal også skje direkte mellom de nevnte kompetente myndigheter.

2. Sertifikatet skal signeres og innholdet skal bekreftes som riktig av den kompetente myndighet i den utstedende stat.

3. Når en myndighet i fullbyrdingsstaten som mottar en dom sammen med et sertifikat, ikke har kompetanse til å anerkjenne den og treffe de nødvendige tiltak for fullbyrdingen av den, skal dommen sendes *ex officio* sammen med sertifikatet til den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten, og den kompetente myndigheten i den utstedende stat skal informeres om dette.

Artikkel 6

Uttalelse fra og underretning til den domfelte

1. Med forbehold for nr. 2 kan en dom sammen med et sertifikat kun oversendes fullbyrdingsstaten for anerkjennelse av denne og fullbyrding av straffen etter at den domfelte har gitt sitt samtykke i samsvar med lovgivningen i den utstedende stat.

2. Det kreves ikke samtykke til overføring for soning av dommen fra den domfelte når:

(a) den domfelte er borger av fullbyrdingsstaten og bor i denne staten;

(b) den domfelte vil bli deportert til fullbyrdingsstaten så snart vedkommende er løslatt fra soningen av straffen på grunnlag av et utvisnings- eller bortvisningsvedtak som inngår i dommen eller i en rettsavgjørelse, et forvaltningsvedtak eller et annet tiltak som er truffet som følge av dommen;

(c) den domfelte har flyktet eller på annen måte returnert til fullbyrdingsstaten i påvente av straffesaken mot ham eller henne i den utstedende stat, eller etter domfellelsen i den utstedende stat.

3. I alle tilfeller der den domfelte fremdeles befinner seg i den utstedende stat, skal han eller hun gis anledning til å si sin mening muntlig eller skriftlig. Dersom den utstedende stat finner det nødvendig av hensyn til den domfeltes alder eller fysiske eller psykiske tilstand, skal denne anledningen gis til hans eller hennes rettslige representant.

Uttalelsen fra den domfelte skal tas i betraktning når det skal avgjøres om dommen skal oversendes sammen med sertifikatet. Dersom den domfelte har benyttet seg av anledningen gitt i denne bestemmelse, skal vedkommendes uttalelse oversendes til fullbyrdingsstaten. Dersom den domfelte har uttalt seg muntlig, skal den utstedende stat sørge for at et skriftlig referat av denne uttalelsen er tilgjengelig for fullbyrdingsstaten.

4. Den kompetente myndigheten i den utstedende stat skal informere den domfelte på et språk vedkommende forstår, ved hjelp av standardskjemaet for underretning i vedlegg II, om at den har besluttet å oversende dommen sammen med sertifikatet. Når den domfelte befinner seg i fullbyrdingsstaten på tidspunktet for denne beslutningen, skal forkynnelsen av beslutningen oversendes fullbyrdingsstaten, som så skal informere den domfelte.

Artikkel 7

Anerkjennelse av dommen og fullbyrding av straffen

1. Den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten skal anerkjenne en dom som er blitt oversendt i samsvar med framgangsmåten i denne avtalen, og skal straks treffe alle nødvendige tiltak for å fullbyrde straffen, med mindre den beslutter å gjøre gjeldende en av grunnene for å nekte anerkjennelse og fullbyrding i henhold til artikkel 8.

2. Dersom straffen er uforenlig med lovgivningen i fullbyrdingsstaten med hensyn til straffens lengde, kan den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten bestemme å omgjøre straffen bare dersom straffen overskrider høyeste straff for liknende forhold fastsatt i denne statens nasjonale lovgivning. Den omgjorte straffen skal ikke være lavere enn den høyeste straffen fastsatt for liknende forhold i fullbyrdingsstatens lovgivning.

3. Dersom straffen er uforenlig med lovgivningen i fullbyrdingsstaten med hensyn til type straff, kan fullbyrdingsstaten tilpasse den i forhold til straffen eller reaksjonen fastsatt i egen lovgivning for liknende forhold. En slik straff eller et slikt tiltak skal i størst mulig grad tilsvare straffen som er ilagt i den utstedende stat, og straffen skal derfor ikke omgjøres til en bot.

4. Den omgjorte straffen skal ikke skjerpe straffen ilagt av den utstedende stat med hensyn til type straff eller straffens lengde.

Artikkel 8
Grunner for å nekte anerkjennelse og fullbyrding

1. Fullbyrdingsstaten kan nekte å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen dersom:

(a) sertifikatet omhandlet i artikkel 4 er ufullstendig eller åpenbart ikke samsvarer med dommen, og ikke er blitt ferdigstilt eller korrigert innen en rimelig frist fastsatt av den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten;

(b) kriteriene fastsatt i artikkel 4 nr. 1 ikke er oppfylt;

(c) fullbyrding av straffen ville være i strid med prinsippet om at ingen skal rettsforfølges to ganger for samme forhold (*ne bis in idem*);

(d) dommen knytter seg til handlinger som ikke ville ha vært en lovovertrjedelse etter fullbyrdingsstatens lovgivning. Med hensyn til skatt eller avgifter, toll og valuta, kan en dom imidlertid ikke nektes fullbyrdet på grunn av at fullbyrdingsstatens lovgivning ikke pålegger samme type skatt eller avgift eller ikke inneholder samme type regler om skatt, avgifter og toll- og valutabestemmelser som loven i den utstedende stat;

(e) fullbyrding av straffen er foreldet etter fullbyrdingsstatens lovgivning;

(f) fullbyrdingsstatens lovgivning gir immunitet og gjør fullbyrding av straffen umulig;

(g) straffen er ilagt en person som på grunn av sin alder ikke kan holdes strafferettslig ansvarlig for handlingene i dommen i henhold til fullbyrdingsstatens lovgivning;

(h) det gjensto mindre enn 6 måneder å sone på det tidspunkt den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten mottok dommen;

(i) i henhold til sertifikatet fastsatt i artikkel 4 møtte ikke domfelte personlig i saken der avgjørelsen ble avsagt, med mindre sertifikatet angir at domfelte, i samsvar med nærmere prosesskrav definert i den nasjonale lovgivningen i den utstedende stat:

(1) Til riktig tid:

- enten ble innkalt personlig og dermed informert om tid og sted for rettssaken som førte frem til uteblivelsesdommen, eller på annen måte mottok offisiell informasjon om tid og sted for rettssaken på en slik måte at det kan entydig fastslås at han eller hun kjente til den berammede saken, og
- ble informert om at det kunne bli avsagt uteblivelsesdom dersom han eller hun ikke møtte i saken;

eller

(2) domfelte kjente til den berammede saken og hadde gitt fullmakt til en advokat som var oppnevnt til forsvarer enten av vedkommende eller av staten, og faktisk ble forsvart av denne advokaten under rettssaken;

eller

(3) etter å ha fått forkynt uteblivelsesdommen og uttrykkelig ha blitt informert om retten til å få prøvd saken på nytt, eller om mulighetene til ankebehandling der vedkommende har rett til å delta og som tillater fornyet behandling av sakens faktiske forhold, herunder nye beviser, og som kan føre til at den opprinnelige avgjørelsen blir omgjort:

- uttrykkelig erklærte at han eller hun ikke bestrider avgjørelsen,

eller

- ikke begjærte ny behandling eller anke innen den gjeldende tidsfristen.

(j) fullbyrdingsstaten, før en avgjørelse blir tatt i samsvar med artikkel 11 nr. 1, retter en anmodning i henhold til artikkel 16 nr. 3, og den utstedende stat ikke samtykker, i samsvar med artikkel 16 nr. 2 g), i at vedkommende rettsforfølges, dømmes eller på annen måte berøvet sin frihet i fullbyrdingsstaten for en annen lovovertrødelse enn den som vedkommende ble overført for, og som ble begått forut for overføringen;

(k) den idømte straffen inkluderer tiltak for psykisk helsevern eller annen form for helsevern eller annet tiltak som innebærer frihetsberøvelse, som til tross for bestemmelsene i artikkel 7 nr. 3 ikke kan fullbyrdes av fullbyrdingsstaten i henhold til denne statens rettssystem eller helsevesen.

2. I tilfellene omhandlet i nr. 1 a), b), c), d), i) og k) skal den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten, før den treffer beslutning om ikke å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen, rådføre seg på hensiktsmessig måte med den kompetente myndighet i den utstedende stat, og skal, der det er hensiktsmessig, be denne om uten unødig opphold å skaffe til veie alle nødvendige tilleggsopplysninger.

Artikkel 9

Delvis anerkjennelse og fullbyrding

1. Hvis den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten vurderer en delvis anerkjennelse av dommen og fullbyrding av straffen, kan den før den treffer beslutning om å nekte anerkjennelse av dommen og fullbyrding av straffen i sin helhet, rådføre seg med den kompetente myndighet i den utstedende stat med henblikk på å komme fram til enighet som fastsatt i nr 2.

2. De kompetente myndigheter i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten kan, etter vurdering av hvert enkelt tilfelle, bli enige om en delvis anerkjennelse og fullbyrding av en straff på vilkår som avtales dem imellom, forutsatt at en slik anerkjennelse og fullbyrding ikke fører til skjerping av straffen med hensyn til straffens lengde. I mangel av en slik avtale skal sertifikatet trekkes tilbake.

Artikkel 10

Utsatt anerkjennelse av dommen

1. Dersom sertifikatet omhandlet i artikkel 4 er ufullstendig eller åpenbart ikke samsvarer med dommen, kan fullbyrdingsstaten utsette sin anerkjennelse av dommen med en rimelig frist fastsatt av fullbyrdingsstaten for at sertifikatet kan ferdigstilles eller korrigeres.

2. Nr. 1 får anvendelse med de nødvendige endringer i tilfeller der sertifikatet, dommen og annen nødvendig dokumentasjon ikke er oversatt i samsvar med artikkel 21.

Artikkel 11

Beslutning om fullbyrding av straffen og tidsfrister

1. Den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten skal så raskt som mulig avgjøre om den skal anerkjenne dommen og fullbyrde straffen og skal informere den utstedende stat om dette, samt om enhver beslutning om å omgjøre straffen i samsvar med artikkel 7 nr. 2) og 3).

2. Med mindre det foreligger en grunn for utsettelse i henhold til artikkel 10, skal den endelige beslutningen om anerkjennelse av dommen og fullbyrding av straffen treffes snarest mulig og innen en frist på 90 dager etter at dommen og sertifikatet er mottatt.

3. Når det i særlige tilfeller ikke lar seg gjøre for den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten å overholde fristen fastsatt i nr. 2, skal den omgående underrette den kompetente myndighet i den utstedende stat på en hensiktsmessig måte, og samtidig oppgi grunnene for forsinkelsen og anslå hvor lang tid det vil ta før en endelig beslutning kan treffes.

Artikkel 12

Tilbaketrekking av sertifikatet

Så lenge fullbyrding av straffen i fullbyrdingsstaten ikke har startet, kan den utstedende stat trekke sertifikatet tilbake og samtidig gi en begrunnelse for dette. Når sertifikatet er trukket tilbake, skal fullbyrdingsstaten ikke lenger fullbyrde straffen.

Artikkel 13

Varetektsfengsling

Når den domfelte befinner seg i fullbyrdingsstaten, kan fullbyrdingsstaten etter anmodning fra den utstedende stat, før dommen og sertifikatet ankommer, eller før det besluttes å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen, varetektsfengsle den domfelte eller treffe andre tiltak for å sikre at den domfelte blir værende på statens territorium i påvente av en beslutning om å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen. Straffens lengde skal ikke skjerpes som følge av tidsrommet utholdt i varetekt i henhold til denne bestemmelsen.

Artikkel 14

Overføring av domfelte

1. Hvis den domfelte befinner seg i den utstedende stat, skal han eller hun overføres til fullbyrdingsstaten på et tidspunkt som er avtalt mellom de kompetente myndigheter i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten, og innen 30 dager etter at fullbyrdingsstaten har truffet sin endelige beslutning om å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen.
2. Den utstedende stat skal være ansvarlig for overføringen av den domfelte til fullbyrdingsstatens territorium, samt for å innhente de transittillatelser som eventuelt er nødvendige.
3. Hvis overføringen av den domfelte innen fristen fastsatt i nr. 1 blir forhindret på grunn av uforutsette omstendigheter, skal de kompetente myndighetene i den utstedende stat og fullbyrdingsstaten straks ta kontakt med hverandre. Overføringen skal skje så snart disse omstendighetene opphører. Den kompetente myndigheten i den utstedende skal omgående informere den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten og avtale en ny dato for overføringen. I så fall skal overføringen finne sted senest 10 dager etter den nye datoen som blir avtalt.

Artikkel 15

Anvendelig rett ved fullbyrding

1. Fullbyrdingen av en straff skal skje etter fullbyrdingsstatens lovgivning. Med forbehold for nr. 2 og 3, skal fullbyrdingsstatens myndigheter alene ha myndighet til å bestemme framgangsmåten ved fullbyrding samt alle tiltak i denne forbindelse, herunder vilkårene for tidlig løslatelse eller prøveløslatelse.
2. Den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten skal sørge for at den samlede tiden som den domfelte allerede har vært berøvet friheten i forbindelse med den ilagte straffen, blir fratrukket den totale straffen som skal sones.

3. Den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten skal på forespørsel informere den kompetente myndigheten i den utstedende stat om gjeldende bestemmelser om eventuell tidlig løslatelse eller prøveløslatelse. Den utstedende stat kan gi sitt samtykke til at slike bestemmelser anvendes, eller den kan trekke sertifikatet tilbake.

Artikkel 16 Spesialitetsprinsippet

1. En person som er overført til fullbyrdingsstaten i henhold til denne avtalen, skal ikke, med forbehold for nr. 2, rettsforfølges, dømmes eller på annen måte berøves friheten for en annen lovovertrødelse enn den som ligger til grunn for overføringen, og som er begått før han eller hun ble overført;

2. Nr. 1 skal ikke gjelde i følgende tilfeller:

(a) når personen har hatt mulighet til å forlate fullbyrdingsstatens territorium og ikke har gjort det innen 45 dager etter at han eller hun er endelig løslatt, eller har vendt tilbake til dette territorium etter å ha forlatt det;

(b) når lovovertrødelsen ikke kan straffes med fengselsstraff eller annen frihetsberøvelse;

(c) når rettsforfølgelsen ikke fører til anvendelse av tiltak som begrenser den personlige friheten;

(d) når den domfelte vil kunne ilegges en straffedom eller et tiltak som ikke innebærer frihetsberøvelse, særlig en økonomisk sanksjon eller annet tiltak som trer i stedet for dette, selv om sanksjonen eller tiltaket eventuelt kan medføre en begrensning i vedkommendes personlige frihet;

(e) når den domfelte har gitt sitt samtykke til overføring;

(f) når den domfelte, etter overføring, uttrykkelig har gitt avkall på retten til å benytte seg av spesialitetsprinsippet for spesifikke lovbrudd begått forut for overføringen. Slikt avkall skal gis til de kompetente judicielle myndigheter i fullbyrdingsstaten og skal protokollføres i samsvar med denne statens nasjonale lovgivning. Avkallet skal formuleres på en slik måte at det klart framgår at vedkommende har gitt avkall frivillig og vel vitende om konsekvensene av dette. Vedkommende har rett til juridisk bistand for dette formål;

(g) for andre tilfeller enn dem som er nevnt under bokstav a) til f), der den utstedende stat gir sitt samtykke i samsvar med nr. 3.

3. En anmodning om samtykke skal forelegges for den kompetente myndigheten i den utstedende stat. Det skal gis samtykke når det foreligger en plikt til å utlevere i henhold til gjeldende konvensjoner eller avtaler mellom Norge og Litauen. Beslutningen skal tas senest 30 dager etter at anmodningen er mottatt.

Artikkel 17

Amnesti, benådning, gjenopptakelse

1. Et amnesti eller benådning kan gis av den utstedende stat såvel som fullbyrdingsstaten i samsvar med deres nasjonale lovgivning.
2. Bare den utstedende stat kan avgjøre en begjæring om gjenopptakelse av straffedommen som skal fullbyrdes etter denne avtalen.

Artikkel 18

Informasjon fra den utstedende stat

1. Den kompetente myndighet i den utstedende stat skal straks informere den kompetente myndighet i fullbyrdingsstaten om enhver beslutning eller ethvert tiltak som medfører at straffen ikke kan fullbyrdes umiddelbart eller innen et bestemt tidsrom.
2. Fullbyrdingsstaten skal avslutte fullbyrding av straffen så snart den mottar informasjon fra den kompetente myndighet i den utstedende stat om beslutningen eller tiltaket nevnt i nr 1.

Artikkel 19

Informasjon fra fullbyrdingsstaten

Den kompetente myndigheten i fullbyrdingsstaten skal uten opphold informere den kompetente myndighet i den utstedende stat på hensiktsmessig måte som etterlater skriftlig spor:

- (a) om oversendelsen av dommen og sertifikatet til den kompetente myndighet som er ansvarlig for fullbyrdingen i henhold til artikkel 5 nr. 3);
- (b) om det forhold at det i praksis er umulig å fullbyrde straffen fordi den domfelte, etter at dommen og sertifikatet er oversendt fullbyrdingsstaten, ikke kan finnes på fullbyrdingsstatens territorium, og i så fall skal fullbyrdingsstaten ikke ha plikt til å fullbyrde straffen;
- (c) om den endelige beslutningen om å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen samt dato for beslutningen;

(d) om en beslutning om ikke å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen i samsvar med artikkel 8, samt gi en begrunnelse for beslutningen;

(e) om en beslutning om å omgjøre straffen i samsvar med artikkel 7 nr. 2) eller 3), samt gi en begrunnelse for beslutningen;

(f) om en beslutning om ikke å fullbyrde straffen av årsakene nevnt i artikkel 17 nr. 1), samt gi en begrunnelse for beslutningen;

(g) om begynnelse og slutt på en periode med prøveløslatelse, der dette er angitt i sertifikatet fra den utstedende stat;

(h) dersom den domfelte har rømt fra fengslig forvaring;

(i) om fullbyrding av straffen så snart den er ferdig sonet.

Artikkel 20

Konsekvenser av overføringen av den domfelte

1. Med forbehold for nr. 2 skal den utstedende stat ikke fortsette fullbyrdingen av straffen etter at fullbyrdingen har startet i fullbyrdingsstaten.

2. Retten til å fullbyrde straffen går tilbake til den utstedende stat ved underretning mottatt fra fullbyrdingsstaten om at straffen delvis ikke er fullbyrdet i henhold til artikkel 19 h).

Artikkel 21

Språk

1. Når Kongeriket Norge er fullbyrdingsstaten, skal sertifikatet, den endelige dommen og annen nødvendig dokumentasjon oversettes til engelsk.

2. Når Republikken Litauen er fullbyrdingsstaten, skal sertifikatet, den endelige dommen og annen nødvendig dokumentasjon oversettes til Litauisk.

3. Kommunikasjon mellom partenes kompetente myndigheter skal foregå på engelsk.

Artikkel 22

Kostnader

Kostnader som følger av anvendelsen av denne avtalen, skal dekkes av fullbyrdingsstaten, unntatt kostnadene i forbindelse med overføringen av den domfelte til fullbyrdingsstaten og kostnader som påløper utelukkende på den utstedende stats territorium.

Artikkel 23

Samråd

Avtalepartene kan rådføre seg med hverandre for finne løsninger i enkeltsaker og for å sikre en effektiv gjennomføring av denne avtalen. Samråd skal skje direkte mellom avtalepartenes kompetente myndigheter.

Artikkel 24

Utveksling av informasjon

De kompetente myndigheter skal minst én gang i året gi hverandre generell informasjon om borgere fra den annen part som har fått en endelig dom.

Artikkel 25

Fullbyrding av straff etter en arrestordre

1. Med forbehold for Avtalen mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om utleveringsprosedyre mellom medlemsstatene i Den europeiske union og Island og Norge, skal bestemmelsene i denne avtalen, med de nødvendige tilpasninger og i den grad de er forenlige med bestemmelsene i den nevnte avtalen, gjelde for fullbyrding av straff i tilfeller der en avtalepart påtar seg å fullbyrde straffen i saker i henhold til artikkel 5 nr. 1 f) i den nevnte avtalen, eller der parten i samsvar med artikkel 8 nr. 3 i den nevnte avtalen har stilt som betingelse at vedkommende person må returneres for å sone dommen i den andre avtaleparten for å unngå at vedkommende går fri for straff.

2. Bestemmelsene i nr. 1 får bare anvendelse etter ikrafttredelse av den nevnte avtalen.

Artikkel 26 Forholdet til andre avtaler

Denne avtalen skal fra ikrafttredelsesdatoen erstatte tilsvarende bestemmelser i følgende konvensjoner som får anvendelse i forholdet mellom avtalepartene:

- Den europeiske konvensjon om overføring av domfelte av 21. mars 1983 og tilleggsprotokollen til denne konvensjon av 18. desember 1997;
- Den europeiske konvensjon om internasjonal gyldighet av dommer i straffesaker av 28. mai 1970;
- Del III, kapittel 5, i Konvensjon av 19. juni 1990 om gjennomføring av Schengen-avtalen av 14. juni 1985 om gradvis avskaffelse av kontrollen på de felles grenser.

Artikkel 27 Overgangsbestemmelse

Denne avtalen får anvendelse for endelige dommer som avsies etter at den er trådt i kraft. Eksisterende juridiske avtaler om overføring av domfelte får anvendelse for endelige dommer som er avsagt før denne avtalen trådte i kraft.

Artikkel 28 Bestemmelse om revisjon

Denne avtalen kan revideres på initiativ av en av avtalepartene. En slik revisjon skal finne sted dersom avtaleparten endrer sin stilling til begrepet dobbelt straffbart forhold eller om oversettelse av dommer.

Artikkel 29 Sluttbestemmelser

1. Denne avtalen trer i kraft på den trettiende dag etter datoen for den siste underretningen fra den ene part til den annen part gjennom diplomatiske kanaler om at prosedyrene som kreves etter dens lovgivning, er fullført.
2. Denne avtalen kan endres ved skriftlig avtale mellom avtalepartene, i samsvar med prosedyren fastsatt for avtalens ikrafttredelse.
3. Hver av avtalepartene kan når som helst si opp denne avtalen ved skriftlig varsel sendt gjennom diplomatiske kanaler. I så fall opphører denne avtalens virkning 6 måneder etter datoen da varselet er mottatt.

Til bekreftelse på dette har de undertegnede, som er behørig bemyndiget til det av sine respektive regjeringer, undertegnet denne avtalen.

Undertegnet i Oslo, den 05. april 2011, i to eksemplarer på norsk, Litauisk og engelsk, som alle har samme gyldighet. Ved uenighet om fortolkningen skal den engelske tekst gå foran.

FOR KONGERIKET NORGE

Justisminister
KNUT STORBERGET

FOR REPUBLIKKEN LITAUEN

Justisminister
REMIGIJUS ŠIMAŠIUS

SERTIFIKAT¹

Omhandlet i artikkel 4 i Avtalen om anerkjennelse og fullbyrding av dommer til fengsels- eller sikringsstraff i straffesaker mellom Kongeriket Norge og Republikken Litauen

a)

Utstedende stat: ...

Fullbyrdingsstat: ...

b) Domstol som har avsagt endelig dom og ilagt straff:

Offisielt navn: ...

Dommen ble avsagt den (angi dato: dd-mm-år): ...

Dommen ble rettskraftig den (angi dato: dd-mm-år): ...

Dommens referansenummer (dersom det foreligger): ...

c) Opplysninger om den myndigheten som kan kontaktes ved spørsmål i forbindelse med sertifikatet:

1. Type myndighet: Vennligst kryss av i relevant felt:

Sentralmyndighet ...

Domstol ...

Annen myndighet ...

2. Kontaktopplysninger til myndigheten oppgitt under bokstav c):

Offisielt navn: ...

Adresse: ...

Tlf.: (landkode) (kode område/by) ...

Faks: (landkode) (kode område/by) ...

E-postadresse (dersom slik foreligger): ...

¹ Dette sertifikatet må være skrevet på eller oversatt til ett av språkene angitt i artikkel 21 i Avtalen mellom Kongeriket Norge og Republikken Litauen om anerkjennelse og fullbyrding av dommer til fengsels- eller sikringsstraff i straffesaker.

3. Språk det er mulig å kommunisere med myndigheten på:

4. Kontaktopplysninger til person(er) som kan kontaktes for å innhente tilleggsopplysninger med henblikk på fullbyrding av dommen eller for å avtale overføringsprosedyrer (navn, tittel/grad, telefonnummer:, faks, e-postadresse) dersom disse ikke er de samme som under punkt 2.

d) Opplysninger om den domfelte:

Etternavn: ...

Fornavn: ...

Evt. pikenavn: ...

Evt. alias: ...

Kjønn: ...

Nasjonalitet: ...

Personnummer eller trygdenummer (dersom det finnes): ...

Fødselsdato: ...

Fødested: ...

Siste kjente adresser/bosteder: ...

Språk vedkommende forstår (hvis dette er kjent): ...

Den domfelte befinner seg:

I utstedelsesstaten og skal overføres til fullbyrdingsstaten

I fullbyrdingsstaten og fullbyrdingen skal finne sted i den staten

Tilleggsinformasjon, dersom den finnes og det er hensiktsmessig:

1. Fotografi og fingeravtrykk av vedkommende, og/eller kontaktopplysninger til person som kan kontaktes for å innhente slik informasjon:

2. Den domfeltes identitetskort eller pass - type og referansenummer:

3. Den domfeltes oppholdstillatelse - type og referansenummer:

4. Annen relevant informasjon om den domfeltes familiære, sosiale eller yrkesmessige tilknytning til fullbyrdingsstaten:

e) Anmodning om varetekt fra den utstedende staten (når den domfelte befinner seg i fullbyrdingsstaten)

Utstedelsesstaten anmoder fullbyrdingsstaten om å arrestere den dømte personen, eller treffe andre tiltak for å sikre at den domfelte blir værende på statens territorium i påvente av en beslutning om å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen.

Utstedelsesstaten har allerede anmodet fullbyrdingsstaten om å arrestere den dømte personen eller treffe andre tiltak for å sikre at den domfelte blir værende på statens territorium i påvente av en beslutning om å anerkjenne dommen og fullbyrde straffen. Vennligst oppgi navnet til den instans i fullbyrdingsstaten som har tatt beslutningen om å arrestere personen (hvis relevant og tilgjengelig)

f) Forholdet til en eventuell tidligere arrestordre²:

En arrestordre er utstedt med henblikk på å fullbyrde en frihetsstraff eller et sikringstiltak og den fullbyrdende staten forplikter seg til å fullbyrde straffen eller sikringstiltaket (artikkel 5(1) (f) i avtalen mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om overleveringsprosedyrer mellom medlemsstatene i Den europeiske union og Island og Norge).

Dato for utstedelse av arrestordren og, hvis tilgjengelig, referansenummer:..

Navn på instansen som utstedte arrestordren:...

Dato for avgjørelsen om å gjennomføre fullbyrdelsen og, hvis tilgjengelig, referansenummer:....

Navn på instansen som utstedte avgjørelsen om å gjennomføre fullbyrdelsen av dommen:....

En arrestordre er utstedt med henblikk på straffeforfølgelse av en person som er en borger av eller har fast bosted i fullbyrdingsstaten for at han der skal fullbyrde en frihetsstraff eller et sikringstiltak som han eller hun er idømt i utstedelsesstaten (artikkel 8(3) i avtalen mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om overleveringsprosedyre mellom medlemsstatene i Den europeiske union og Island og Norge).

Dato for avgjørelsen om å overlevere personen:..

Navn på instansen som utstedte avgjørelsen om å overlevere personen:...

² Dette feltet skal kun fylles ut etter ikrafttreden av avtalen mellom Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om overleveringsprosedyre mellom medlemsstatene i Den europeiske union og Island og Norge

Referansenummeret til avgjørelsen, hvis tilgjengelig:....

Dato for overlevering av personen, hvis tilgjengelig:..

(g) Grunnene for oversendelse av dommen og sertifikatet (dersom du har krysset av boks i f), er det ikke nødvendig å fylle ut dette feltet):

Dommen og sertifikatet oversendes fullbyrdingsstaten fordi den utstedende myndighet har funnet det godtgjort at fullbyrding av dommen i fullbyrdingsstaten vil tjene formålet om å tilrettelegge for sosial rehabilitering av den domfelte, og:

a) Fullbyrdingsstaten er den staten der den domfelte er statsborger og hvor han eller hun bor

b) Fullbyrdingsstaten er den staten hvor den domfelte er statsborger, og som han eller hun vil bli deportert til fullbyrdingsstaten så snart vedkommende er løslatt fra soningen av straffen på grunnlag av et utvisnings- eller bortvisningsvedtak som inngår i dommen eller i en rettsavgjørelse, et forvaltningsvedtak eller et annet tiltak som er truffet som følge av dommen. Hvis utvisnings- eller bortvisningsvedtaket ikke er inkludert i dommen, oppgi vennligst navnet til den instans i som utstedte ordren, dato for utstedelsen, og hvis tilgjengelig, referansenummeret:....

c) Fullbyrdingsstaten er en annen stat enn staten omhandlet i bokstav a) eller b), hvis kompetente myndighet gir sitt samtykke til at dommen og sertifikatet oversendes til denne staten.

h) Dommen:

1. Dommen gjelder til sammen ... lovovertrædelser.

Sammendrag av fakta og beskrivelse av omstendighetene rundt lovovertrædelser(e), herunder tid og sted; samt på hvilken måte den domfelte var innblandet.

Type og rettslig klassifisering av lovovertrædelser(e) samt lovbestemmelser som får anvendelse og som er lagt til grunn i dommen:

2. Vennligst gi en fullstendig beskrivelse av den/de aktuelle lovovertrædelser(e):...

i) Status for dommen:

1. Oppgi hvorvidt personen møtte personlig i saken der avgjørelsen ble avsagt:

1. Ja, personen møtte personlig i saken der avgjørelsen ble avsagt

2. Nei, personen møtte ikke personlig i saken der avgjørelsen ble avsagt

3. Hvis du har krysset av i boksen ved punkt 2, vennligst bekreft at det foreligger en av de følgende:

3.1a Personen ble innkalt personlig på følgende dato:og dermed informert om tid og sted for rettssaken som førte frem til dommen og ble informert om at det kunne bli avsagt uteblivelsesdom dersom han eller hun ikke møtte i saken;

Eller

3.1b Personen ble ikke innkalt personlig men mottok på annen måte offisiell informasjon om tid og sted for rettssaken som førte frem til dommen på en slik måte at det kan entydig fastslås at han eller hun kjente til den berammede saken og ble informert om at det kunne bli avsagt uteblivelsesdom dersom han eller hun ikke møtte i saken

eller

3.2 personen kjente til den berammede saken og hadde gitt fullmakt til en advokat som var oppnevnt til forsvarer enten av vedkommende eller av staten, og faktisk ble forsvart av denne advokaten under rettssaken;

eller

3.3 Personen fikk forkynt uteblivelsesdommen følgende dato:..... og ble uttrykkelig informert om retten til å få prøvd saken på nytt, og om mulighetene til ankebehandling der vedkommende har rett til å delta og som tillater fornyet behandling av sakens faktiske forhold, herunder nye beviser, og som kan føre til at den opprinnelige avgjørelsen blir omgjort, og

personen erklærte uttrykkelig at han eller hun ikke bestrider avgjørelsen,

eller

personen begjærte ikke ny behandling eller anke innen den gjeldende tidsfristen.

4. Hvis det er krysset av i boksen ved punkt 3.1b, 3.2 eller 3.3 over, vennligst oppgi legg fram informasjon om hvordan den relevante forutsetning er imøtekommet:

2. Opplysninger om straffens lengde:

2.1. Samlet lengde på straffen : ...

2.2. Samlet tid som den domfelte allerede har vært berøvet friheten i forbindelse med

soning av straffen han/hun er ilagt i henhold til dommen:

..... per (...) (oppgi dato for utført beregning: dd-mm-år): ...

2.3. Antall dager som kommer i fratrekk fra den samlede lengden på straffen av andre grunner enn det som er nevnt under punkt 2.2 (f.eks. amnesti, benådning eller formildende tiltak osv. som allerede er innvilget i forhold til straffen):

..... per (oppgi dato for utført beregning: dd-mm-år): ...

2.4. I den utstedende stat vil dommen være ferdig sonet (endtlid):

- Ikke relevant, ettersom vedkommende for tiden ikke er fengslet.
- Vedkommende er for tiden fengslet, og straffen vil iht. den utstedende statens lovgivning være ferdig sonet innen (angi dato: dd-mm-år)³: ...

3. Type straff:

- fengselsstraff
- tiltak som innebærer frihetsberøvelse (vennligst spesifiser):

j) Opplysninger om tidlig løslatelse eller prøveløslatelse:

1. I henhold til den utstedende statens lovgivning har den domfelte rett til tidlig løslatelse eller prøveløslatelse etter å ha sonet:

- halve straffen
- to tredeler av straffen
- annen andel av straffen (vennligst spesifiser):

2. Den kompetente myndighet i den utstedende stat ber om å bli informert om:

- Gjeldende lovbestemmelser i fullbyrdingsstaten om tidlig løslatelse eller prøveløslatelse av domfelte;
- Tidspunktene for når tidlig løslatelse eller prøveløslatelse starter og avsluttes.

k) Uttalelse fra den domfelte:

1. Den domfelte kunne ikke uttale seg fordi han/hun er allerede i fullbyrdingsstaten

³ Venntligst sett inn datoen for fullført soning av straffen (uten at muligheter for tidlig løslatelse og/eller prøveløslatelse tas med i beregning) i tilfelle vedkommende hadde blitt værende i den utstedende stat

2. Den domfelte befinner seg i den utstedende stat og:
- a. har anmodet om oversendelse av dommen og sertifikatet,
 - har gitt sitt samtykke til oversendelse av dommen og sertifikatet,
 - har ikke gitt sitt samtykke til oversendelse av dommen og sertifikatet (oppgi grunnene den domfelte har fremlagt):

 - b. Uttalelse fra den domfelte følger vedlagt.
 - Uttalelse fra den domfelte ble sendt til fullbyringsstaten den (oppgi dato: dd-mm-år): ...

l) Andre forhold som er relevante i saken (valgfri informasjon):

m) Øvrig informasjon:

Dommen(e) følger som vedlegg til dette sertifikat⁴.

Signatur fra den myndighet som har utstedt sertifikatet og/eller dens representant, som bekrefter at innholdet i sertifikatet er riktig.

Navn: ...

Stilling (tittel/grad): ...

Dato: ...

Offisielt stempel (dersom det finnes) ...

⁴ Den kompetente myndighet i den utstedende stat må vedlegge samtlige dommer knyttet til saken som er nødvendig for å ha all informasjon om den endelige dommen som skal fullbyrdes. Oversettelse av dommen(e) skal også vedlegges.

VEDLEGG II

UNDERRETNING TIL DEN DOMFELTE

Du underrettes herved om at (kompetent myndighet i den utstedende stat) har fattet beslutning om å oversende dommen avsagt av ... (kompetent domstol i den utstedende staten) den ... (dommens dato) (eventuelt referansenummer) til ... (fullbyrdingsstaten) for anerkjennelse og fullbyrding av straffen, i samsvar med avtalen om anerkjennelse og fullbyrding av dommer til fengsels- eller sikringsstraff i straffesaker mellom Kongeriket Norge og Republikken Litauen.

Fullbyrding av straffen skal skje i samsvar med lovgivningen i ... (fullbyrdingsstaten.) Denne statens myndigheter vil være kompetente til å fastsette framgangsmåten ved fullbyrdingen samt alle tiltak i denne sammenheng, herunder premissene for tidlig løslatelse eller prøveløslatelse.

Den kompetente myndighet i ... (fullbyrdingsstaten) skal sørge for at den samlede tid den domfelte allerede har vært berøvet friheten i forbindelse med soning av straffen, kommer i fratrekk fra den totale soningstiden. Den kompetente myndighet i ... (fullbyrdingsstaten) kan omgjøre straffen kun dersom den er uforenlig med denne statens lovgivning med hensyn til straffens lengde eller type. En omgjøring skal ikke skjerpe straffen som er ilagt av (den utstedende staten) med hensyn til dens lengde eller type.